

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

III. ÚS 198/2013-44

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 2. júla 2013 v senáte zloženom z predsedu Jána Auxta a zo sudcov Ľubomíra Dobríka a Rudolfa Tkáčika prerokoval prijatú sťažnosť Mgr. I. L., B., zastúpenej advokátkou JUDr. D. M., B., vo veci namietaného porušenia jej základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Bratislava I v konaní vedenom pod sp. zn. 12 C/45/2009 a takto

r o z h o d o l :

1. Základné právo Mgr. I. L. na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Bratislava I v konaní vedenom pod sp. zn. 12 C/45/2009 p o r u š e n é b o l o .

2. Okresnému súdu Bratislava I v konaní vedenom pod sp. zn. 12 C/45/2009 p r i k a z u j e konať bez zbytočných prietáhov.

3. Mgr. I. L. p r i z n á v a finančné zadost'učinenie v sume 1 000 € (slovom tisíc eur), ktoré je Okresný súd Bratislava I p o v i n n ý vyplatiť jej do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

4. Okresný súd Bratislava I j e p o v i n n ý uhradiť Mgr. I. L. trovy konania v sume 323,50 € (slovom tristodvadsaťtri eur a päťdesiat centov) do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia na účet jej právnej zástupkyne advokátky JUDr. D. M., B.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavný súd uznesením č. k. III. ÚS 198/2013-26 zo 14. mája 2013 prijal v časti na ďalšie konanie sťažnosť Mgr. I. L. (ďalej len „sťažovateľka“) podľa § 25 ods. 3 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“), ktorou namietala porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Bratislava I (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 12 C/45/2009.

Okresný súd sa (prostredníctvom podpredsedníčky) vyjadril k sťažnosti podaním z 11. júna 2013, v ktorom okrem iného uviedol:

«K samotnému priebehu konania... uvádzam vykonané procesné úkony od doručenia návrhu na začatie konania, ktorým sa sťažovateľka voči odporcovi domáha priznania zľavy

zo základnej sadzby nájomného a odstránenia existujúcich závad v byte, návrhu na súd doručeného dňa 11. 2. 2009:

Dňa 6. 3. 2009 odporca bol zo strany súdu vyzvaný na vyjadrenie sa k podanému žalobnému návrhu.

Dňa 4. 5. 2009 do súdneho spisu doručené vyjadrenie sa odporcu k žalobnému návrhu. Z dôvodu, že neplatnosť nájmu z bytu bola predmetom iného súdneho sporu, žiadal konanie do jeho skončenia prerušiť...

Dňa 26. 3. 2010 pokyn zákonnej sudkyne na ďalší postup vo veci, za návrh vyrubený súdny poplatok, žiadosť o pripojenie spisu sp. zn.: 7 C 135/2006 tunajšieho súdu...

Dňa 17. 6. 2010 súd rozhodol uznesením o návrhu navrhovateľky na prerušenie konania do skončenia konania sp. zn.: 7 C 135/2006 tak, že návrh na prerušenie konania zamietol...

Dňa 5. 8. 2010 súd uznesením navrhovateľke priznal oslobodenie od súdnych poplatkov...

Dňa 30. 11. 2010 doručená žiadosť OS BA III o poskytnutie informácie ohľadom stavu konania sp. zn.. 12 C 45/2009, dňa 7. 12. 2010 vyhotovená a expedovaná odpoveď... Vo veci bol na deň 2. 2. 2011 vytýčený termín pojednávania...

Dňa 1. 2. 2011 do súdneho spisu doručené podanie právneho zástupcu odporcu – žiadosť o ospravedlnenie neúčasti a vytýčenie nového termínu pojednávania.

Dňa 2. 2. 2011 zápisnica o pojednávaní, pojednávanie odročené na deň 4. 3. 2011 z dôvodu, že podľa názoru sudkyne existoval priestor na zmierovacie konanie...

Dňa 4. 3. 2011 vo veci sa konalo pojednávanie, toto bolo odročené na neurčito, nakoľko to navrhli obidvaja účastníci za účelom uzatvorenia mimosúdnej dohody.

Až na tomto pojednávaní navrhovateľka špecifikovala žalobný návrh v časti, v ktorej sa domáha od odporcu rekonštrukcie elektroinštalácie a v časti uvedenia bytu do užívateľného stavu, pričom na oprave plynu už netrvala. Odporca v rámci zmierovacieho konania uznal, že navrhovateľka má nárok na čiastočnú zľavu základnej sadzby nájomného, bol ochotný vykonať aj opravy v byte s tým, že musí posúdiť ich dôvodnosť a rozsah. Navrhovateľka tiež namietala výšku predpisu mesačného predpisu za nájom. Účastníci sa však rozchádzali v názore na členstva navrhovateľky v družstve, od ktorého je závislá výška nájmu...

Dňa 7. 3. 2011 žiadosť o pripojenie spisu 24 C 313/2009 tunajšieho súdu, spis nebolo možné požičať z dôvodu, že vo vecí bol vytýčený termín pojednávania. V konaní sp. zn. 24 C 313/2009 sa rieši otázka členstva navrhovateľky v družstve, od ktorej závisí výška mesačného nájmu.

Dňa 1. 4. 2011 na súd došlo podanie navrhovateľky, ktorým súdu oznámila, že k mimosúdnemu urovnaniu predmetnej sporovej vecí dovtedy nedošlo.

Dňa 18. 4. 2011 opätovná žiadosť o pripojenie spisu 24 C 313/2009 tunajšieho súdu.

Dňa 21. 4. 2011 vo veci na deň 3. 6. 2011 vytýčený termín pojednávania.

Dňa 27. 5. 2011 do súdneho spisu doručené podanie právneho zástupcu navrhovateľa – žiadosť o ospravedlnenie neúčasti navrhovateľky a práv. zástupkyne z dôvodu hospitalizácie navrhovateľky a žiadosť o vytýčenie nového termínu pojednávania.

Dňa 3. 6. 2011 zápisnica o pojednávaní, toto bolo z dôvodu nasledujúceho dovolenkového obdobia odročené na deň 5. 10. 2011...

Dňa 5. 10. 2011 vo veci sa konalo pojednávanie, na ktorom pojednávaní odporca vzhľadom na viacero súdnych sporov vedených s navrhovateľkou, v ktorých sa riešia právne otázky podstatné pre toto konanie, navrhol konanie prerušiť do skončenia konania vedeného na tunajšom súde pod sp. zn. 24 C 313/2009 a na Okresnom súde Bratislava III vedeného pod sp. zn. 16 C 113/2010. Navrhovateľka s prerušením pojednávania vzhľadom na právny stav veci súhlasila, uviedla, že je to z právneho hľadiska nevyhnutné, poukázala však i na to, že vzhľadom na dovtedajšie správanie odporcu v iných konaniach, môže aj predmetné konanie predĺžiť o niekoľko rokov.

Súd na základe uvedeného konanie sp. zn.: 12 C 45/2009 uznesením prerušil do právoplatného skončenia konania vedeného na tunajšom súde pod sp. zn. 24 C 313/2009 a na Okresnom súde Bratislava III vedeného pod sp. zn. 16 C 113/2010. Dňa 10. 11. 2011 na súd doručené odvolanie navrhovateľky voči uzneseniu, ktorým súd rozhodol o prerušení konania.

Dňa 5. 12. 2011 súd na vedomie zaslal odporcov; odvolanie podané navrhovateľkou.

Dňa 10. 1. 2012 súdny spis po vrátení doručky od odporcu predložený Krajskému súdu v Bratislave na rozhodnutie o podanom odvolaní.

Dňa 3. 4. 2012 súdny spis vrátený z odvolacieho súdu na vyhotovenie opravného uznesenia rozhodnutia o prerušení súdneho konania spolu so žiadosťou o predloženie spisu 24 C 313/2009.

Dňa 19. 4. 2012 súd vydal opravné uznesenie k uzneseniu o prerušení konania, dňa 26. 4. 2012 žiadosť adresovaná oddeleniu 24 C o zapožičanie spisu 24 C 313/2009.

Dňa 12. 6. 2012 úradný záznam spísaný vyšším súdnym úradníkom o tom, že spis 24 C 313/2009 nie je možné krajskému súdu zapožičať z dôvodu, že vo veci je na deň 12. 7. 2012 vytýčený termín pojednávania.

Dňa 25. 6. 2012 súdny spis opätovne predložený Krajskému súdu v Bratislave na rozhodnutie o podanom odvolaní...

Dňa 18. 2. 2013 Krajský súd v Bratislave uznesením č. kon.: 14 Co 286/2012-163 rozhodol o odvolaní navrhovateľky podanom voči uzneseniu o prerušení konania tak, že napadnuté uznesenie zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Odvolací súd je toho názoru, že súd si má vyriešiť všetky otázky prejudiciálne.

Dňa 22. 3. 2013 súdny spis vrátený z Krajského súdu v Bratislave na OS BA I...

Dňa 24. 4. 2013 pokyn zákonnej sudkyne na ďalší postup vo veci, expedovanie rozhodnutia Krajského súdu v Bratislave novému právnenému zástupcovi navrhovateľky.

Dňa 10. 5. 2013 na súd doručené podanie pôvodnej právnej zástupkyne navrhovateľky – oznámenie o vypovedaní plnej moci navrhovateľke...

Dňa 6. 6. 2013 vo veci vytýčený termín pojednávania na deň 3. 7. 2013, opätovná žiadosť o pripojenie spisu sp. zn.: 24 C 45/2009.

Nakoľko ako podpredsedníčke Okresného súdu Bratislava I mi neprináleží posudzovať zákonnosť zvoleného postupu súdu a povahu jednotlivých jeho úkonov, ako ani usmerňovať zákonného sudcu, akým spôsobom má v súdnom konaní postupovať, posudzovala som postup súdu a jednotlivé jeho úkony iba z hľadiska ich plynulosti.

S poukazom na vyššie uvedené zoznam úkonov musím konštatovať, že konanie v predmetnej veci bolo v počiatočných fázach poznačené prieťahmi aktuálne však súd vo veci bezprieťahovo koná. Vzhľadom na pretrvávajúci vysoký počet nevybavených vecí v súdnom oddelení zákonného sudcu a vyššieho súdneho úradníka sa jednotlivé časové úseky medzi prvotnými úkonmi Okresného súdu Bratislava I predĺžili, mám preto za to, že k vzniku prieťahov v konaní zo strany tunajšieho súdu došlo z objektívnych

dôvodov, a to najmä z dôvodu nadmernej zaťaženia sudcov a vyšších súdnych úradníkov občianskoprávného úseku Okresného súdu Bratislava I.

Subjektívne zavinenie zákonnej sudkyne, vyššieho súdneho úradníka, prípadne iných zamestnancov súdu v tomto prípade zistené nebolo.

Dovoľujem si týmto poukázať i na predchádzajúce rozhodnutia Ústavného súdu SR, v ktorých ústavný súd vyslovil, že ojedinelá nečinnosť súdu, hoci aj v trvaní niekoľkých mesiacov, sama osebe ešte nemusí zakladať porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (I. ÚS 42/01, III. ÚS 91/04),

V období od 10. 1. 2012 do 3. 4. 2012 a v období od 25. 6. 2012 do 22. 2. 2013 sa súdny spis nachádzal na Krajskom súde v Bratislave, preto v danom období mi neprináleží sa vyjadrovať k postupu Krajského súdu.

Stotožňujem sa s názorom zákonnej sudkyne, že sa jedná o skutkovo a právne zložitú vec, nakoľko sa súd musí vysporiadať s prejudiciálnymi otázkami týkajúcimi sa dvoch iných súdnych sporov. K vzniku prieťahov v konaní prispela aj navrhovateľka, ktorá predmetný byt, v ktorom sa domáha opráv v danom stave prevzala a užívala už od roku 1989 a nevyužila všetky právne prostriedky vyplývajúce zo zákona, napr. nepodala žalobný návrh, v ktorom by sa domáhala všetkých nárokov, súhlasila dvakrát s odročením pojednávania za účelom uzatvorenia mimosúdnej dohody, ďalej sa ospravedlnila z pojednávania a žiadala ho odročiť. Navrhovateľka súhlasila s prerušením konania, avšak voči rozhodnutiu, ktorým súd konanie prerušil sa odvolala.

Zákonná sudkyňa JUDr. B. B. vo svojom vyjadrení k predloženej ústavnej sťažnosti sťažovateľky okrem iného uviedla, že sťažnosť považuje za nekorektnú vzhľadom na postup navrhovateľky.

V prípade, ak Ústavný súd... dospeje k záveru, že právo sťažovateľky na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov bolo porušené, dovoľujem si požiadať..., aby vzal do úvahy, že zákonná sudkyňa svojím postupom nezavinila vznik prieťahov v konaní. Rovnako si dovoľujem požiadať..., aby pri rozhodovaní o priznaní finančného zadosťučinenia vzal do úvahy vyššie uvedené objektívne dôvody, ktoré mali za následok, že predmetné konanie nebolo doposiaľ právoplatne skončené a sťažovateľke nárok na finančné zadosťučinenie nepriznal v plnej výške.

Konečné rozhodnutie ponechávam na zváženie Ústavnému súdu...“

Obdobné procesné úkony, ktoré uviedol okresný súd vo svojom vyjadrení, zistil aj ústavný súd z obsahu spisu okresného súdu.

Právna zástupkyňa sťažovateľky sa k stanovisku okresného súdu vyjadrila podaním z 24. júna 2013, v ktorom súhlasila s tým, aby ústavný súd v danej veci upustil od verejného ústneho pojednávania.

Ústavný súd so súhlasom účastníkov konania podľa § 30 ods. 2 zákona o ústavnom súde upustil v danej veci od ústneho pojednávania, pretože po oboznámení sa s ich vyjadreniami, ako aj s obsahom súdneho spisu okresného súdu sp. zn. 12 C/45/2009 dospel k názoru, že od tohto pojednávania nemožno očakávať ďalšie objasnenie veci.

II.

Sťažovateľka sa svojou sťažnosťou domáhala vyslovenia porušenia jej základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, podľa ktorého „Každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietahov...“, a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, podľa ktorého „Každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná...“.

Ústavný súd pri rozhodovaní o sťažnostiach namietajúcich porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru vychádza zo svojej ustálenej judikatúry (I. ÚS 24/03, IV. ÚS 15/03, II. ÚS 66/03), v súlade s ktorou možno za konanie (postup) súdu odstraňujúce právnu neistotu sťažovateľa v konkrétnom posudzovanom prípade považovať také konanie, ktoré smeruje k právoplatnému rozhodnutiu vo veci alebo k odstráneniu jeho právnej neistoty zákonom dovoleným spôsobom. K vytvoreniu právnej istoty preto dochádza zásadne až právoplatným rozhodnutím súdu alebo iného štátneho orgánu (napr. III. ÚS 127/03).

Pri posudzovaní otázky, či v súdnom konaní došlo k zbytočným prietahom v konaní, a tým aj k porušeniu základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1

dohovoru, v súlade so svojou doterajšou judikatúrou (III. ÚS 111/02, IV. ÚS 74/02, III. ÚS 142/03) ústavný súd zohľadnil tri základné kritériá, ktorými sú právna a faktická zložitosť veci, o ktorej súd rozhoduje (1), správanie účastníka súdneho konania (2) a postup samotného súdu (3). Za súčasť prvého kritéria ústavný súd považuje aj povahu veci.

Ústavný súd pri vyhodnotení doterajšieho konania okresného súdu vo veci sp. zn. 12 C/45/2009 podľa troch označených základných kritérií dospel k týmto záverom:

1. Pokiaľ ide o právnu a skutkovú zložitosť veci, ktorá je predmetom konania (o priznanie zľavy zo základnej sadzby nájomného a tepla a uloženia povinnosti odstránenia závad v byte), ústavný súd sa nestotožňuje s názorom okresného súdu, že ide o skutkovo a právne zložitú vec z dôvodu, že *„sa súd musí vysporiadať s prejudiciálnymi otázkami týkajúcimi sa dvoch iných súdnych sporov“*, keďže zo spisu okresného súdu a doterajšieho postupu okresného súdu nezistil také okolnosti, ktoré by zdôvodňovali štvorročný priebeh konania jeho zložitou.

2. Správanie účastníkov konania je druhým kritériom pri rozhodovaní o tom, či v konaní pred označeným porušovateľom práva došlo k zbytočným prietahom podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a čl. 6 ods. 1 dohovoru.

Ústavný súd zistil, že sťažovateľka bola v konaní aktívna, podala viackrát sťažnosti na prietahy v konaní, predniesla návrh na odročenie pojednávania pre účely uzatvorenia mimosúdnej dohody (odporca však na jej výzvy nereagoval) a raz požiadala odročiť pojednávanie pre jej hospitalizáciu, ako aj podala proti rozhodnutiu o prerušení konania odvolanie, v dôsledku čoho sa spis nachádzal na krajskom súde *„v období od 10. 1. 2012 do 3. 4. 2012 a v období od 25. 6. 2012 do 22. 2. 2013“*, ale na druhej strane však ústavný súd konštatuje, že sťažovateľka mala nesporne právo na procesné úkony, ktoré urobila, a ústavný súd zo spisu nezistil, že by sa podstatne podieľala na predĺžení tohto konania. V dôsledku uplatnenia procesných práv účastníkom konania neznáša zodpovednosť za predĺženie konania oprávnená osoba, ale zodpovednosť v takomto prípade nemožno

pripísať ani štátnemu orgánu konajúcemu vo veci (III. ÚS 242/03, IV. ÚS 218/04, III. ÚS 269/2012).

Rovnako na doterajšiu dĺžku konania nemala vplyv ani skutočnosť, že až po viac ako dvoch rokoch od začiatku konania na pojednávaní konanom 4. marca 2011 „špecifikovala žalobný návrh v časti, v ktorej sa domáha od odporcu rekonštrukcie elektroinštalácie a v časti uvedenia bytu do užívateľného stavu, pričom na oprave plynu už netrvala“, pretože okresný súd sa touto skutočnosťou doteraz nezaoberal.

3. Napokon sa ústavný súd zaoberal postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 12 C/45/2009. Ústavný súd konštatuje, že v konaní okresného súdu sa vyskytli v určitých obdobiach zbytočné prietahy, v niektorých prípadoch bolo jeho konanie málo efektívne a minulo sa svojmu účinku.

Nečinnosť v postupe okresného súdu v trvaní viac ako 15 mesiacov bola zistená už na začiatku konania v období od 6. marca 2009, keď vyzval odporcu na vyjadrenie k návrhu, až do 17. júna 2010, keď zamietol návrh na prerušenie konania (v tomto období v marci 2010 urobil iba jednoduchý úkon – výzvu na zaplatenie súdneho poplatku). Ďalšie obdobie nečinnosti v trvaní 7 mesiacov bolo zistené aj od 5. augusta 2010, keď okresný súd sťažovateľke priznal oslobodenie od súdnych poplatkov, až do 4. marca 2011, keď odročil pojednávanie na neurčito po návrhoch účastníkov konania pre účely uzatvorenia mimosúdnej dohody. V tomto čase najprv pojednávanie určené na 2. február 2011 odročil pre neúčast' odporcu a aj neskôr okresný súd odročil pojednávanie určené na 3. jún 2011 z dôvodu hospitalizácie sťažovateľky až na 5. október 2011.

V ďalšom období okresný súd vykazoval nielen nečinnosť, ale aj neefektívnu činnosť keď jeho rozhodnutie o prerušení konania krajský súd zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie, a i keď okresný súd vo veci nariadil štyrikrát pojednávanie, vec nie je po viac ako štyroch rokoch pripravená na rozhodnutie, teda okresný súd v priebehu konania nepostupoval podľa zásady vyplývajúcej z prvej vety ustanovenia § 100 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“), podľa ktorej len čo sa konanie začalo, postupuje

v ňom súd i bez ďalších návrhov tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá. V postupe okresného súdu nemožno nájsť ani paralelu medzi ustanovením § 114 ods. 1 OSP, podľa ktorého pojednávanie pripraví predseda senátu tak, aby bolo možné rozhodnúť o veci spravidla na jedinom pojednávaní.

Stav právnej neistoty účastníkov konania nebol teda do dnešného dňa odstránený, čo nemožno akceptovať.

Ústavný súd v tejto spojitosti pripomína, že nielen nečinnosť, ale aj neefektívna činnosť štátneho orgánu (všeobecného súdu) môže zapríčiniť porušenie ústavou zaručeného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov, ak činnosť štátneho orgánu nesmerovala k odstráneniu právnej neistoty ohľadom tých práv, kvôli ktorým sa sťažovateľ obrátil na štátny orgán, aby o jeho veci rozhodol.

Aj okresný súd priznal zbytočné prietahy v konaní a jeho nečinnosť a neefektívnu činnosť nemôžu ospravedlniť objektívne dôvody „pretrvávajúci vysoký počet nevybavených vecí v súdnom oddelení zákonného sudcu a vyššieho súdneho úradníka“, pretože ústavný súd viackrát uviedol (napr. I. ÚS 141/03, II. ÚS 153/06, III. ÚS 269/2012), že v súlade s medzinárodným štandardom uplatňovania dohovoru platí, že nadmerné množstvo vecí, v ktorých štát musí zabezpečiť súdne konanie, nezabavuje štát zodpovednosti za zbytočné prietahy v súdnom konaní (III. ÚS 17/02). Námietka pretrvávajúceho vysokého nápadu vecí a v tejto súvislosti nedostatok sudcov pri vybavovaní agendy nemá povahu okolnosti, ktorá by vylučovala alebo znižovala zodpovednosť súdu za rozhodnutie vo veci občana, ktorý sa naň obrátil. Tieto okolnosti ústavný súd nezohľadňuje v súvislosti s pozitívnym záväzkom štátu zabezpečiť právo občana na súdne konanie bez zbytočných prietáhov.

III.

Ak ústavný súd pri rozhodovaní o sťažnosti fyzickej osoby alebo právnickej osoby podľa čl. 127 ods. 2 ústavy vysloví, že k porušeniu práva došlo právoplatným rozhodnutím,

opatrením alebo iným zásahom, príp. nečinnosťou, zruší také rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah, príp. prikáže tomu, kto právo porušil, aby vo veci konal.

Ústavný súd v súlade so svojím rozhodnutím o porušení základného práva sťažovateľa podľa čl. 48 ods. 2 ústavy v zmysle § 56 ods. 3 písm. a) zákona o ústavnom súde prikázal okresnému súdu, aby vo veci vedenej pod sp. zn. 12 C/45/2009 konal bez zbytočných prietáhov.

Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy „Ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadosťučinenie“.

Podľa § 50 ods. 3 zákona o ústavnom súde ak sa sťažovateľ domáha primeraného finančného zadosťučinenia, musí uviesť rozsah, ktorý požaduje, a z akých dôvodov sa ho domáha.

Sťažovateľka vo svojej sťažnosti žiadala aj o priznanie finančného zadosťučinenia v sume 7 000 €. Svoju žiadosť odôvodnila dôvodmi uvedenými na strane 7 svojej sťažnosti.

Hoci ústavný súd prikázal okresnému súdu, aby v napadnutom súdnom konaní konal bez zbytočných prietáhov, je toho názoru, že porušenie základného práva sťažovateľky podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru nemožno účinne odstrániť len uplatnením tejto jeho právomoci. Vzhľadom na zistenú dobu nečinnosti a neefektívnej činnosti považoval za potrebné rozhodnúť aj o priznaní finančného zadosťučinenia. Zohľadňujúc konkrétne okolnosti prípadu, teda aj povahu veci (o čo sťažovateľke ide, vyplýva z petitu jej návrhu), ústavný súd rozhodol, že finančné zadosťučinenie v sume 1 000 €, ktoré je okresný súd povinný zaplatiť v súlade s výrokom tohto nálezu, je primeranou satisfakciou spojenou s porušením základného práva sťažovateľky.

Ústavný súd napokon rozhodol podľa § 36 ods. 2 zákona o ústavnom súde o úhrade trov konania sťažovateľky, ktoré jej vznikli v dôsledku právneho zastúpenia v konaní vedenom ústavným súdom advokátkou JUDr. D. M., ktorá si ich uplatnila v sume 323,50 €.

Ústavný súd zistil, že uplatnená suma trov konania je totožná so sumou vypočítanou ústavným súdom podľa vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov, preto priznal právnej zástupkyňi sťažovateľky (§ 36 ods. 2 zákona o ústavnom súde) úhradu trov konania v požadovanej sume (bod 4 výroku nálezu).

Úhradu trov konania je okresný súd povinný zaplatiť na účet právnej zástupkyne sťažovateľky (§ 31a zákona o ústavnom súde v spojení s § 149 OSP).

Vzhľadom na čl. 133 ústavy, podľa ktorého proti rozhodnutiu ústavného súdu nie je prípustný opravný prostriedok, toto rozhodnutie nadobúda právoplatnosť dňom jeho doručenia účastníkom konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 2. júla 2013